

RÓNAI-BALÁZS ZOLTÁN

Ne áruld el

*Ne áruld el nekem, hogy merre jár
a váloperré kopasztott kék madár,
hogy merre totyog TB-s járókerettel
a szenilitás, most még felejtsd el,*

*menjünk a Hűvösvölgybe, tetves galambok
közül, ahol, ha szólsz, a hangod
nem lesz több, mint a rigók hangja,
a zöld, a barna ahogy befoglalja,*

*és ne legyen Trianon, fogyó középosztály,
csak hazatérve hagymás reszelt máj,
az ablakon át a szomszéd ház ablaka,
és selymes legyen a hétköznapi haja.*

Savanyúcukor

*a cukor helyére ecet került,
a sót már meg sem merem nézni,
elcseszte nekem a terülj-terülj
a pokolbeli vagy égi*

*hát vannak még meglepetések,
nagy a szemed és szomorú,
pedig már négy X-e élek,
ez van veled, te kisleány*

*ez van veled, te kisköcsög,
farigcsálsz rimes hülyeségen,
és örülsz, hogy megvan a pöcsöd,
nem hagytad el holmi gürzésben*

*de jó gyerek légy, és meglásd,
az ecet holnapra visszacukorol,
csak egyet kell aludni, aztán
sokkal jobb lesz majd ugyanúgy.*